

Az azeri baltás gyilkos kiadatása szülőhazájának sérti a magyar nemzeti érdekeket több ok miatt: 1) önmagában az, ha egy, a Nyugathoz közelítő ország ilyen lépésre kénytelen ragadtatni magát, az rossz fényt vet Magyarországra (nota bene: Örményország lépésén lehet vitatkozni, de nem érdemes, mert a) elemezni kellett volna előre, hogy mi lesz, mi lehet a reakció és b) mit tett volna a jelenlegi magyar kormány, ha bennünket ér egy hasonló sérelem?). 2) Azerbajdzsán két ok miatt érdekes hazánknak: a) energiahordozói vannak, amelyekhez más szövetségeseinkkel összehangolt módon (!) férhetünk hozzá vagy nem és b) érdekünk, hogy béke legyen a térségben (ld. Hegyi-Karabah ügye, Oroszország jelenléte, Törökország érdekei, a Nyugat, benne Magyarország értékei, valamint gazdasági/energiaszempontú tényleges és potenciális érdekelttsége és így tovább, illetve az előzőek kombinációja). Ha Orbánékat az azeri autokráciához más tényező is hozzákapcsolná, az részükről még súlyosabb támadás volna nemzeti érdekeink ellen. 3) A Nyugat (kiemelten az USA és Franciaország), illetve Oroszország iparkodik közvetíteni az azeriek és az örmények között; Orbánék most ebbe a kényes helyzetbe rondítottak bele. S bár hazánk súlya nyilván nem túl jelentős, ám NATO és EU tagok vagyunk, s ezért lépésünk alkamas arra, hogy ha kis mértékben is, de megosztó és nem integráló szereplőként tűnjünk föl a térségben. Nemzeti érdekeinkkel ellentétes minden olyan lépés, amely nevünkhöz a konfliktus és nem a békés szándék fogalmát köti. (Ez alól nyilván kivétel lenne az, ha területi épségünk vagy szuverenitásunk más módon kerülne veszélybe, mert akkor a konfliktus szinte elkerülhetetlen, de erről itt szó nincs.) Továbbá érdekeinkkel ellentétes, hogy ne a bimbózó demokráciákat támogassuk, hanem a diktatúrákat. 4) A világban, kiemelten stratégiai szövetségeseinknél rengeteg örmény gyökerű ember él, akik közül sokan befolyásosak. Ha a fentiek miatt esetleg nem, az ő nemzeti érzésükből fakadóan biztosan napirenden marad a magyar lépés. Nem csodálkoznék, ha Washington nyilvánosan is megszólalna az ügyben. (A háttérben ezt nyilván már megtette.) S nem az ejnyebejnyétől kell tartanunk, hanem ennél súlyosabb következményektől.

Elmondhatjuk tehát, hogy nemzeti értékeinkkel és érdekeinkkel teljességgel ellentétes volt a magyar kormány döntése. Mert sovén gyilkosokat (terroristákat) nem adunk ki a biztos felmentés tudatában akkor sem, ha ezért pármilliárd dollárt remélünk. Ez a legocsmányabb kufárokodás, amely hitvány emberekhez és kormányokhoz, nem demokratákhoz illik. Főként abban a helyzetben, ha szövetségeseinktől is számíthatunk támogatásra gazdasági bajaink orvoslásához. Persze szövetségeseink csak akkor segítenek, ha mi akarjuk. De Orbánék nem akarják. Nekik az értékrendbeli partnereik a diktatúrák.

Nem ragozom az Orbán kormány cinikus indoklását, azt, hogy semmilyen hivatalos reakció nincs az örmény válaszlépésre. Orbántól vagy Navracsicstól nem számítok lemondásra, mert demokrata eleve nem tett volna ilyet. Kiváncsian várom azonban, hogy Martonyi János tagja marad-e a kabinetnek ezek után. Bár az sem oszt, szoroz. Ha a baltás gyilkos kiadása nem hazaárulás-e, akkor mi az?